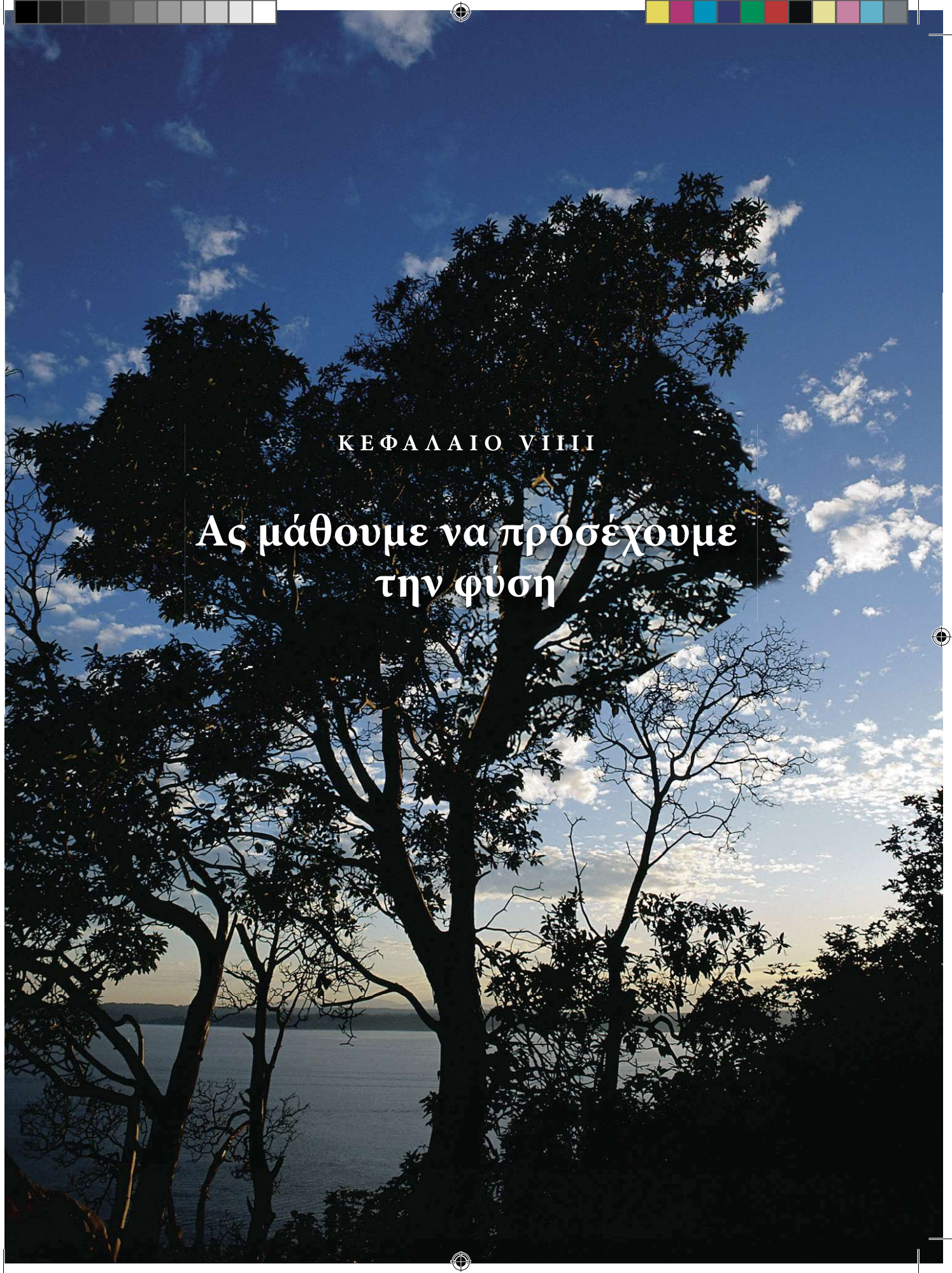

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

Ας μάθουμε να προσέχουμε
την φύση

Τα αρχέτυπα κάθε μορφής τέχνης βρίσκονται στα είδη, τα σχήματα και τις μορφές κάθε φυσικού δημιουργήματος.

Στη μέση του κήπου του εξοχικού μας σπιτιού στην Ανάβυσσο έχω φτιάξει μια πέτρινη λίμνη. Τριγυρισμένη από πολύχρωμα λουλούδια και φυτά, η λίμνη αυτή αποτελούσε συχνά πηγή έμπνευσης στην Καρολίνα, σε μένα, καθώς και άλλους φίλους μου, για φιλοσοφική συζήτηση.

Εκείνη την καλοκαιριάτικη μέρα η συζήτησή μας αφορούσε τα θαυμάσια της Δημιουργίας. Το απαλό αεράκι καθώς διαπερνούσε το λουλουδένιο δάσος του κήπου, ενωμένο με τους ήχους του γάργαρου νερού που κυλούσε απ' το βράχο, έμοιαζε να χτυπάει τις χορδές ενός γιγάντιου οργάνου, που η μουσική πανδαισία του τύλιγε τις ψυχές και νάρκωνε τις αισθήσεις.

Αυτός που θα ασχοληθεί σοβαρά με την αισθητική και τους κανόνες της φύσης θα διαπιστώσει ότι στο άπειρο βασίλειό της τηρούνται με απόλυτη ακρίβεια όλοι οι νόμοι της.

Τα αρχέτυπα κάθε μορφής τέχνης βρίσκονται στα είδη, τα σχήματα και τις μορφές κάθε φυσικού δημιουργήματος.

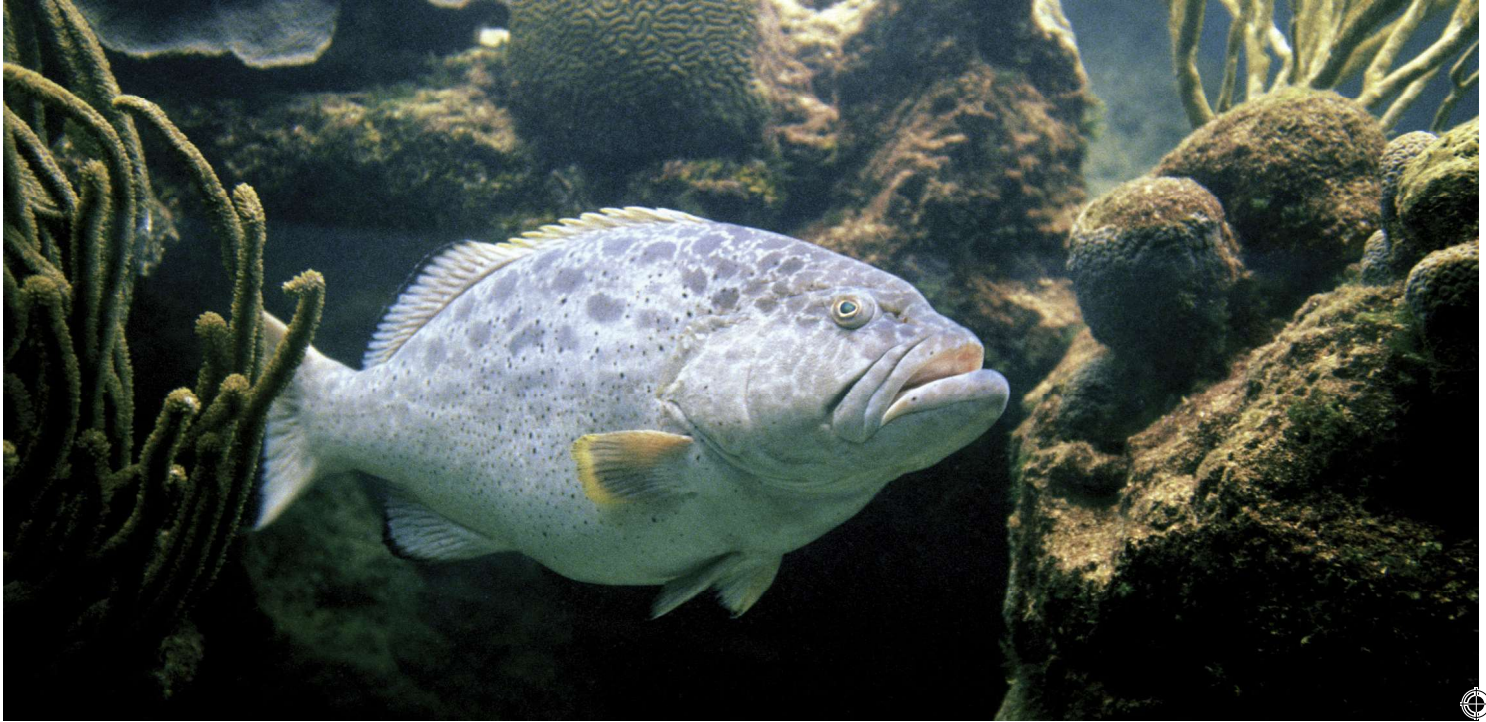
Το πρώτο πράγμα που θα αντιληφθεί ο παρατηρητής είναι ότι στη φύση δεν υπάρχει ευθεία γραμμή. Η ευθεία γραμμή αποτελεί στην πραγματικότητα μια νοητή υποταγή στη Γεωμετρία, για να προσδιορίσουμε μια πορεία ή μια απόσταση, που ουσιαστικά και τα δύο ακολουθούν καμπύλη διαδρομή.

Οικορμοί των δένδρων είναι καμπύλοι. Η προς τα άνω πορεία τους χαρακτηρίζεται από μικρές ή μεγάλες αισθητικές καμπυλώσεις. Οι ακρογιαλιές, τα ποτάμια, οι λίμνες, τα βουνά, οι λόφοι, όλα ακολουθούν τον απαράβατο αισθητικό νόμο της καμπύλης, που ξεκουράζει το ανθρώπινο μάτι και ταυτόχρονα συντελεί στην πληρότητα της αρμονίας κάθε φυσικής σύνθεσης.

Το θαύμα της καμπύλης ακολουθεί και τα παράγωγα του φυτικού κόσμου. Όλοι οι καρποί των δένδρων και των φυτών έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό τους την καμπύλη.

Στο βασίλειο των ζώων δε θα συναντήσουμε ποτέ καμιά ευθεία. Κι' όχι στα ζώα της στεριάς, αλλά και σε όλα τα είδη ψαριών, στις λίμνες και τους ωκεανούς.

Στη φιλοσοφική σκέψη, μια ευθεία είναι μια νοητική ευθεία. Από

κάπου αρχίζει και κάπου τελειώνει, μέσα στο μυαλό μας. Αυτή η σκέψη δεν μπορεί να ταυτισθεί με τους νόμους της φύσης, ούτε τους γήινους, ούτε τους ουράνιους. Πραγματική ευθεία δεν υπήρξε ποτέ μέσα στη φύση.

Η καμπύλη είναι η φυσική γραμμή που προσδιορίζει τον αιώνιο σκοπό κάθε δημιουργήματος της φύσης.

Η γη είναι σφαιροειδής, η τροχιά της είναι κυκλική, το ηλιακό σύστημα περιστρέφεται κυκλικά, ο Γαλαξίας μας περιστρέφεται κυκλικά. Ο κύκλος αποτελεί τη γεωμετρική απεικόνιση του αιώνιου, του αθάνατου, μέσω του οποίου τα είδη με τις μορφές τους κάνουν τον κύκλο της ζωής και μεταλλάσσονται σε μια αιώνια ζωή της κβαντικής ύλης τους.

Στην κορυφή των έργων της ανθρώπινης δημιουργίας, που ακολουθεί την αισθητική συμμετρία της καμπύλης, είναι ο Παρθενών, στην Ακρόπολη των Αθηνών.

Μελετώντας τις καμπύλες του Παρθενώνα παρατηρούμε ότι η κατώτατη βαθμίδα του κρηπιδώματος δεν είναι ευθεία στο μήκος

Η καμπύλη είναι η φυσική γραμμή που προσδιορίζει τον αιώνιο σκοπό κάθε δημιουργήματος της φύσης.

Με τη θαυμαστή καμπύλωση της ευθείας, ο Ικτίνος και ο Καλλιμάχης πέτυχαν το γεωμετρικό θαύμα του Παρθενώνα.

και το πλάτος του ναού, αλλά καμπυλώνει, με κυρτότητα 11 εκατοστών στο μέσο των μακρών πλευρών και 6 εκατοστών στο μέσο των στενών. Αυτό επικυρώνει το αισθητικό μεγαλείο του Παρθενώνα.

Η καμπύλωση της πρώτης βαθμίδος παρατηρείται και στις δύο ανώτερες βαθμίδες του κρηπιδώματος. Πάνω στην καμπύλη επιφάνειά του στηρίζονται οι τοίχοι του ναού, ενώ η επιβλητική δωρική κιονοστοιχία που τον περιβάλλει, συμπληρώνει τη μεγαλοπρέπειά του.

Οι κίονες στο πτερόν έχουν ύψος 10 μέτρα και 43 εκατοστά, και διάμετρο βάσης 1 μέτρο και 90 εκατοστά. Φέρουν 20 ραβδώσεις έκαστος. Κι εδώ παρατηρούμε ότι οι κίονες δεν περιβάλλονται από κάθετες ραβδώσεις, αλλά από καμπύλες. Στο μέσον κάθε κίονα η καμπύλη της καθέτου μεγαλώνει.

Την καμπύλη του κρηπιδώματος οι κίονες του στυλοβάτη τη διοχετεύουν αρμονικά στα επιστύλια και, κατ' επέκταση, την δέχονται το διάζωμα με τα

τρίγλυφα, τις μετόπες και τα γείσα.

Με τη θαυμαστή καμπύλωση της ευθείας, ο Ικτίνος και ο Καλλικράτης πέτυχαν το γεωμετρικό θαύμα του Παρθενώνα. Το θαύμα που δίνει πνοή στο σμιλεμένο μάρμαρο και κάνει το έργο με την απaráμιλλη αρμονία του να φαίνεται ζωντανό.

Στο απέραντο βασίλειο της φύσης ένας δεύτερος κανών είναι η συμμετρία. Το “**άριστον μέτρον**” χαρακτηρίζει κάθε φυσικό δημιούργημα. Σε μια ασύμμετρη φύση δε θα μπορούσε να επιβιώσει ποτέ όχι μόνον ο άνθρωπος, αλλά ούτε και τα ζώα.

Η γεωμετρία που διέπει το ανθρώπινο σώμα και ιδιαίτερα το ανθρώπινο πρόσωπο, στο πλαίσιο της συμμετρίας, της ομορφιάς και της γοητείας που απαιτείται να ασκεί ένα εφυιές ον, όπως ο άνθρωπος, σ’ έναν άλλο άνθρωπο, είναι θεία. Τα μάτια είναι δύο, η μύτη μία αλλά με δύο ρουθούνια, το στόμα ένα αλλά με δύο γνάθους, τα μάγουλα δύο, τα αφτιά δύο. Ο αριθμητικός προσδιορισμός των οργάνων της ανθρώπινης κεφαλής είναι άρρηκτα δεμένος με τον τρόπο που λειτουργεί η φύση. Ποτέ δε θα μπορούσαμε να δούμε καλά με ένα μάτι, όσο μεγάλο κι’ αν ήταν, ή να μυρίσουμε με ένα ρουθούνι, ή να φάμε με μία γνάθο, ή να ακούσουμε με ένα αφτί. Η μηχανή με την οποία λειτουργεί ο φυσικός κόσμος είναι συμβατή μόνο με τη γεωμετρική τοποθέτηση των οργάνων του ανθρώπου αλλά και αυτών του ζωικού βασιλείου.

Αυτή η συμβατότητα δημιουργεί το κυρίαρχο ερώτημα, αν υπήρξε ποτέ εξέλιξη των ειδών του ζωικού και του φυτικού κόσμου ή αν το μοντέλο, κάθε μορφής και κάθε είδους, υπάγεται στο στατικό νόμο ενός αιώνιου αρχέτυπου.

Μπορούμε να δεχθούμε ως λογικό να μεταβιβάζεται το DNA από είδος σε είδος σε μια πιθανή εξέλιξη ;

Μπορούμε να φανταστούμε τη μορφή του είδους να μεταλλάσσεται σε μορφή άλλου είδους, ή αν το είδος μιας μορφής μεταλλάσσεται σε άλλο είδος της ίδιας μορφής ;

Πουθενά, μέσα στα αρχεία των νόμων της φύσης, δε θα διαπιστώσουμε τέτοιες μεταλλάξεις. Κι’ αν κατά λάθος υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις, αυτές αφορούν σε τερατογεννήσεις ή, γενικά,

**Περικλής
(490 - 429 π.Χ.)**

Αθηναίος πολιτικός της κλασσικής εποχής, γεννήθηκε στο δήμο Χολαργού της Αττικής. Πατέρας του ήταν ο Ξάνθιππος. Ήταν πολύ ευφυής και εκπαιδεύτηκε από άριστους διδασκάλους. Η ιδιωτική του ζωή ήταν απλή, μέτρια και λιτή. Διακρινόταν για τη μετριοφροσύνη του, καθώς και για την έλλειψη μνησικακίας προς τους υβριστές του. Απέφευγε τις θορυβώδεις διασκεδάσεις, γι’ αυτό και δε σύχναζε σε συμπόσια και σε γιορτές. Στο σπίτι του δεχόταν φίλους, σοφούς και καλλιτέχνες, όπως τον περίφημο αγαθματοποιό Φειδία, τους ποιητές Ευριπίδη και Σοφοκλή, τους φιλοσόφους Πρωταγόρα, Αναξαγόρα, Σωκράτη κ.ά.

Ιδιαίτερη εντύπωση μας προξενεί η συμμετρική ακολουθία των εντόμων.

σε φυσικά έκτροπα. Η διαπίστωση της συμμετρίας είναι ορατή σε κάθε στιγμή της ζωής μας, όπου κι' αν βρισκόμαστε.

Τα πουλιά πετούν με συμμετρικές κινήσεις των φτερών τους. Ιδιαίτερη εντύπωση μας προξενεί η συμμετρική ακολουθία των εντόμων.

Το πέταγμα της μύγας με τα καταπληκτικής συμμετρίας πτερύγιά της, το πέταγμα του κουνουπιού, το πέταγμα της πεταλούδας από άνθος σε άνθος και η ταύτισή της με το μηχανισμό αναρρόφησης της γύρης των ανθέων.

Την έννοια της συμμετρίας, στη μορφή, τον όγκο, το σχήμα, το υλικό, το βάρος και τον τρόπο χρήσης του κάθε οργάνου των ζώων, μπορούμε πολύ εύκολα να τη διαπιστώσουμε.

Τα σαρκοβόρα ζώα έχουν αιχμηρά δόντια, γιατί αυτά τους είναι απαραίτητα για το είδος της τροφής τους.

Ο λαιμός της καμήλας είναι μακρύς, σε μια φυσική μαθηματική εξίσωση με τα πόδια της, που είναι και αυτά μεγάλα, στο μέτρο που απαιτείται, για να μπορεί να τρώει ελεύθερα.

Ο λαιμός της αρκούδας είναι κοντός, σχεδόν ενοποιημένος με τους ώμους της, γιατί έχει κοντά πόδια για να μυρίζει εύκολα το χώμα, και ταυτόχρονα, μπορεί να ισορροπεί όταν σηκώνεται στα δυο της πόδια όταν, ως σαρκοβόρο, βγαίνει στο κυνήγι για να εξασφαλίσει την τροφή της.

Την ίδια συμμετρία κατασκευής ακολουθούν και τα άλλα σαρκοβόρα ζώα.

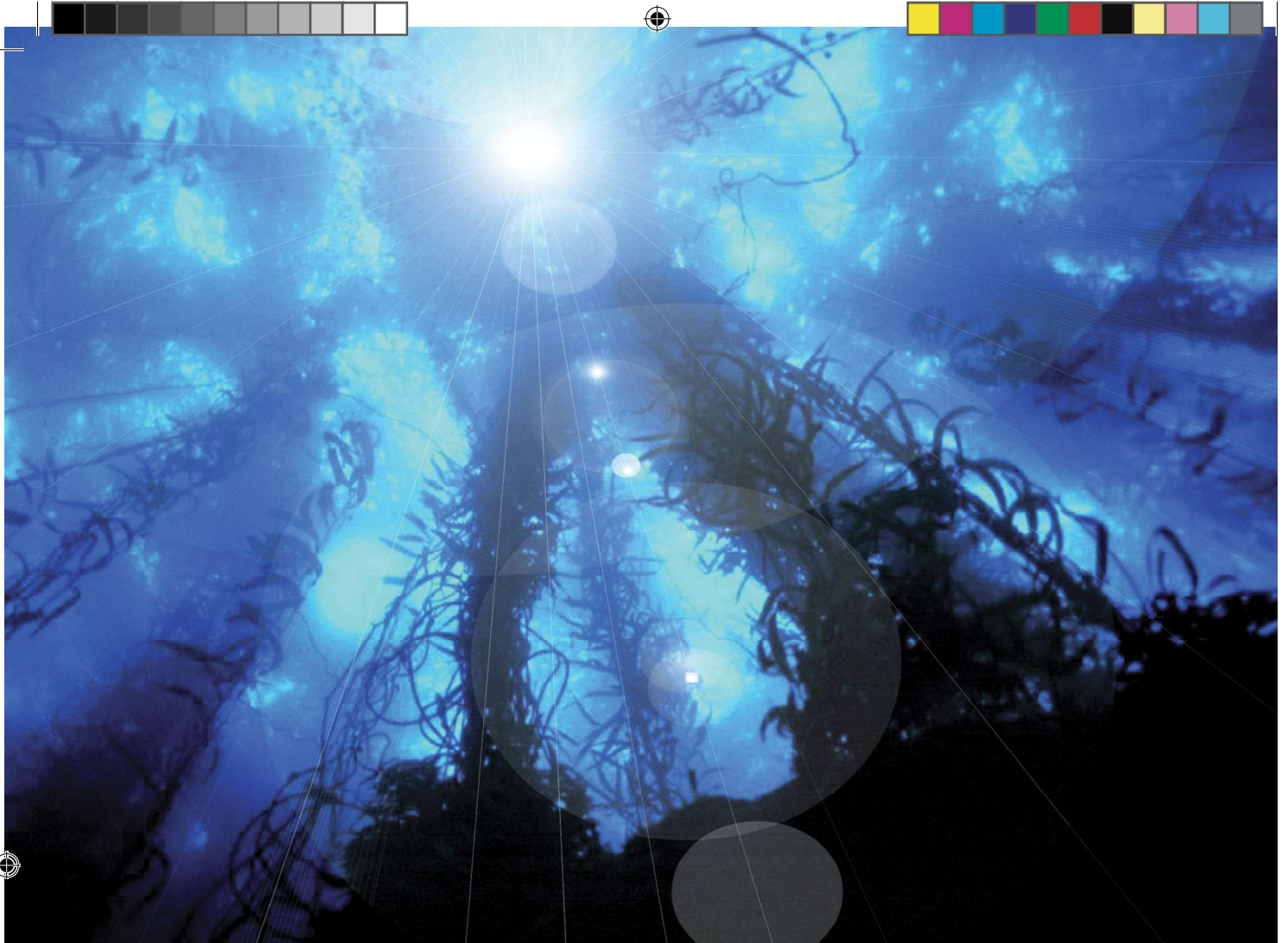
- Θα μπορούσε ο ελέφαντας να επιβιώσει χωρίς προβοσκίδα ; Ασφαλώς όχι. Σε αυτό το ζώο, που είναι το μεγαλύτερο από τα χερσαία ζώα, αν υπήρχε μεγάλος λαιμός, το τεράστιο κεφάλι του δε θα μπορούσε να σταθεί όρθιο και λόγω του βάρους του θα κατέρρεε. Το κεφάλι είναι ενοποιημένο με το υπόλοιπο σώμα του σε μια μοναδική συμμετρικότητα που το κάνει να ζει και να κινείται άνετα. Η καταπληκτική προβοσκίδα του αντικαθιστά την έλλειψη του λαιμού για να συλλαμβάνει τη τροφή του και να τη φέρνει στο στόμα του. Τα πόδια του είναι κοντά, μονοκόμματα, χωρίς τις κάτω αρθρώσεις που έχουν άλλα ζώα, για να μπορεί να υποβαστάζει το σώμα του.

Ο ελέφαντας είναι φυτοφάγος, γιατί ποτέ δε θα μπορούσε να είναι σαρκοφάγος τρέχοντας στη ζούγκλα για να συλλάβει κάποιο ζώο.

Ελάτε να ταξιδέψουμε μαζί στα βάθη της θάλασσας.

Ο βυθός είναι ένας μοναδικός κόσμος μαγείας, που αρχικά πιστεύεις ότι είναι ένας κόσμος αιώνιας σιωπής.

Ο ελέφαντας είναι φυτοφάγος, γιατί ποτέ δε θα μπορούσε να είναι σαρκοφάγος τρέχοντας στη ζούγκλα για να συλλάβει κάποιο ζώο.

Ο νους του ανθρώπου σταματά μπροστά στο γεωμετρικό, το χρωματικό και το μορφολογικό κάλλος των όντων του βυθού.

Κι' όμως, μέσα στο υγρό βασίλειο της φύσης η πανδαισία των υπερήχων, που δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να αποκρυπτογραφήσει ο άνθρωπος, αποτελεί μια ανεπανάληπτη μουσική συναυλία που κατευθύνει την κινητική δραστηριότητα των ψαριών, τον τρόπο επικοινωνίας τους και την επιβίωσή τους.

Ο νους του ανθρώπου σταματά μπροστά στο γεωμετρικό, το χρωματικό και το μορφολογικό κάλλος των όντων του βυθού. Σε μια κορύφωση της ψυχής για τη σύλληψη του ιδεώδους διαπιστώνουμε όχι μόνο το εννοιολογικό αλλά και το μορφολογικό, το ποικίλο και το χρωματικό ιδεώδες που σφραγίζουν την τελειότητα της υποθαλάσσιας κτίσης.

Ας αφήσουμε τη ψυχή μας να συλλάβει τους υπερβατικούς υπερήχους της μουσικής πανδαισίας του βυθού και μέσα απ' τις μυστικές φωνές των θαυμαστών αυτών όντων, που από πολλά δισεκατομμύρια χρόνια πριν, από πάντα, αποτελούν την

κοινωνία του υγρού κόσμου, ας προσπαθήσουμε να συλλάβουμε πώς λειτούργησε ο νους του Θεού, όταν διαχώρισε **“την γην από τας θαλάσσας”** και στην κορυφογραμμή του αιώνιου αρχέτυπου της απόλυτης τελειότητας κατασκεύασε **“και την γην και τας θαλάσσας”**!

Ο τρόπος με τον οποίο βρίσκουν την αναγκαία τροφή τους τα εκατομμύρια των ζώων που ζουν σε κάθε εποχή πάνω στον πλανήτη μας αποτελεί πραγματικά ένα θαύμα θαυμάτων.

Η σκέψη του φιλοσόφου φτάνει στην έκσταση, όταν ψηλαφίζει το χάρτη της Δημιουργίας για να συλλάβει το αίτιο και το αιτιατό. Κάθε είδος ζώου έχει ανάγκη μιας ξεχωριστής τροφής. Κι' αυτή την ξεχωριστή τροφή θα πρέπει να την παράγει ο φλοιός του πλανήτη, μέσα από άπειρες χημικές διεργασίες, για να γίνει συμβατή με αυτό που ζητά να φάει το κάθε συγκεκριμένο ζώο. Κι' όχι μόνον το ζώο αλλά και ολόκληρος ο φυτικός κόσμος.

Ο τρόπος με τον οποίο
βρίσκουν την αναγκαία
τροφή τους τα εκατομμύρια
των ζώων που ζουν σε κάθε
εποχή πάνω στον πλανήτη
μας αποτελεί πραγματικά
ένα θαύμα θαυμάτων.

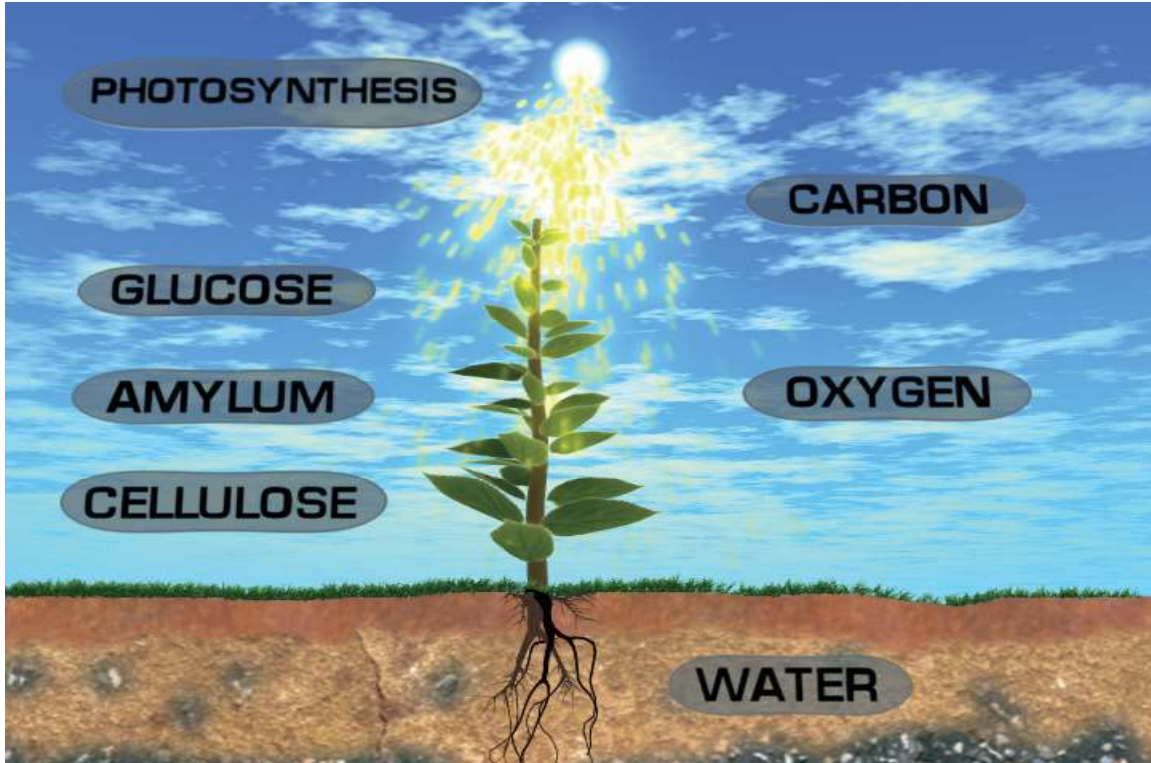
Α Π Ο Τ Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Η Σ Τ Ο Ν Η Α W K I N G

Το χώμα, οι πέτρες,
το νερό και ο αέρας
μεταβάλλονται σε δροσερές
φυλλωσιές, σε τρυφερούς
βλαστούς, σε πολύχρωμα
άνθη, σε γλυκόχυμους
καρπούς.

Άλλες ουσίες χρειάζεται η χλόη της γης, άλλες τα πεύκα, τα πλατάνια, οι κέδροι, άλλες τα λουλούδια, άλλες τα φυτά, άλλες μια αράχνη, άλλες ένας παπαγάλος ή ένα περιστέρι, άλλες ένας σκύλος ή ένας ελέφαντας ή μια φάλαινα και πρέπει για κάθε είδος τροφής που αναζητά κάθε ζωντανό ον μέσα στη φύση να έχει προγραμματισθεί η παραγωγή του στο εργοστάσιο της Δημιουργίας.

Ποια άραγε κουζίνα ετοιμάζει τα γεύματα των φυτών και των λουλουδιών;

Ο φυτικός κόσμος τρέφεται από την ανόργανη φύση.
 Για να συντηρηθεί η ζωή των φυτών, χρειάζεται βασικά άνθρακα, υδρογόνο, οξυγόνο, φώσφορο, άζωτο και κάλλιο.
 Σε συμπληρωματική φάση χρειάζεται ασβέστιο, μαγνήσιο, σίδηρο, θειάφι, μαγγάνιο, ψευδάργυρο, χαλκό, χλώριο, μολυβδαίνιο και βόριο. Τα περισσότερα από τα χημικά αυτά στοιχεία υπάρχουν στο έδαφος. Το χώμα, οι πέτρες, το νερό και ο αέρας μεταβάλλονται σε δροσερές φυλλωσιές, σε τρυφερούς βλαστούς, σε πολύχρωμα άνθη, σε γλυκόχυμους καρπούς.
 Όμως, για να συντελεστεί το θαυμάσιο αυτό φαινόμενο της παραγωγής τους, η γη συνεργάζεται με τον ήλιο.
 Η μεταβολή των ανόργανων ουσιών σε οργανικές είναι αποτέλεσμα μιας θαυμαστής λειτουργίας που λέγεται φωτοσύνθεση.
 Η διαδικασία της φωτοσύνθεσης γίνεται ως εξής :
 Τα φυτά που έχουν στα φύλλα τους την πράσινη χρωστική ουσία, τη

Η μεταβολή των ανόργανων ουσιών σε οργανικές είναι αποτέλεσμα μιας θαυμαστής λειτουργίας που λέγεται φωτοσύνθεση.

Έχετε δει ποτέ κανένα σκύλο ή γάτα ή λιοντάρι ή λαγό να τρώει χώμα ή πέτρες; Ασφαλώς όχι !!

χλωροφύλλη, όταν βρίσκονται υπό το φως των ηλιακών ακτίνων ή ακόμα και υπό τη διάχυσή του, προσλαμβάνουν άνθρακα από το διοξείδιο του άνθρακος, που υπάρχει διάχυτο στην ατμόσφαιρα. Ο άνθρακας μαζί με το νερό που απορροφήθηκε από τις ρίζες και το ηλιακό φως, παράγουν γλυκόζη και οξυγόνο. Το οξυγόνο που απελευθερώνεται και κάνει το πράσινο να λατρεύεται από τους ανθρώπους δεν προέρχεται από το διοξείδιο του άνθρακα, αλλά από το νερό.

Από τη γλυκόζη θα σχηματισθεί το άμυλο, η κυτταρίνη και άλλες ανθρακούχες ενώσεις, δηλαδή ουσίες οργανικές που συγκροτούν τη ζωντανή ύλη. Παρά τις επίπονες επιστημονικές προσπάθειες να εξιχνιαστεί ο τρόπος λειτουργίας της φωτοσύνθεσης, η λύση του προβλήματος παραμένει άγνωστη.

Ας μιλήσουμε όμως λίγο και για τα ζώα. Είναι γνωστό ότι κανένα ζώο δεν τρέφεται με ανόργανες ουσίες.

Έχετε δει ποτέ κανένα σκύλο ή γάτα ή λιοντάρι ή λαγό να τρώει χώμα ή πέτρες; Ασφαλώς όχι !!

Αλλά, ούτε μπορούν τα ζώα να μετατρέψουν τα ανόργανα

στοιχεία της φύσης σε οργανικά από μόνα τους.

Ποιο λοιπόν είναι το μυστικό να μπορεί στο βασίλειο των ζώων το τραπέζι να είναι καθημερινά στρωμένο για την επιβίωσή τους ;

Το μυστικό αυτό λέγεται αλυσίδα επιβίωσης. Η αλυσίδα αυτή δεν έχει ασφαλώς καμία σχέση με τη θεωρία του Δαρβίνου για την καταγωγή του ανθρώπου, που αποτελεί μια παγκόσμια πλάνη.

Οι κρίκοι της φυσικής αλυσίδας συνδέονται με τον ακόλουθο απλό τρόπο.

Η γίδα, το πρόβατο, ο λαγός, το ελάφι, εξασφαλίζουν την επιβίωσή τους από το φυτικό κόσμο που διαρκώς αναπαράγεται, μέσω της φωτοσύνθεσης.

Ιδού ο πρώτος κρίκος της αλυσίδας επιβίωσης.

Ο σκύλος, ο λύκος, το γεράκι, η τίγρη, το λιοντάρι, δεν τρέφονται με χόρτα, αλλά τρώνε τα ζώα που τρέφονται με χόρτα.

Ιδού ο επόμενος κρίκος της αλυσίδας επιβίωσης.

Και έτσι βλέπουμε στους κρίκους της αλυσίδας επιβίωσης τα ανόργανα να μετατρέπονται σε οργανικά, τα φυτοφάγα ζώα να τρώνε τα φυτά, τα σαρκοφάγα ζώα να τρώνε τα φυτοφάγα. Το χορτάρι χρειάζεται το χώμα, το πρόβατο χρειάζεται το χορτάρι, ο λύκος χρειάζεται το πρόβατο, μια αλυσίδα δηλαδή απέραντης σοφίας με πυρήνα την αλληλεξάρτηση που τυλίγει τη στεριά και τους ωκεανούς και τους αιθέρες και τη γη και το ηλιακό μας σύστημα και το γαλαξία μας και το σύμπαν ολόκληρο. Το Πάν εκ του Ενός προέρχεται και εις το Έν τείνει.

Ο λύκος,
το γεράκι,
η τίγρη, δεν
τρέφονται
με χόρτα,
αλλά τρώνε
τα ζώα που
τρέφονται με
χόρτα.